

КУЛЬТУРА

Акварельні рефлексії

ВИСТАВКА. 22 художники з різних куточків України показали в Тернополі глибокі і хвилюючі, сповнені почуттів та міркувань про особисті кордони картини

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Особисті внутрішні та зовнішні кордони. Які вони? Чи затишно нам в них? Що хвилює, бентежить, а то й тривожить нас нині? Суть і філософія життя постала з картин, які виставили 22 художники з різних куточків України в Тернопільському обласному художньому музеї. Експозицій так і назвали: «Особисті кордони». Її організатори заявляють, що прагнули візуалізувати усвідомлення матеріальних кордонів, інтелектуальні особисті межі, емоційні, фізичні, психічні, сексуальні та духовні. Усі роботи виконано на папері чи тканині лише аквареллю.

Оленин всесвіт

Заступниця директора Тернопільського обласного художнього музею Ольга Ваврик каже, що за всю історію діяльності установи до перша всеукраїнська виставка акварелей — мистецтва цікавого і вишуканого. Ініціювала її молода мисткиня Олена Колесник. Пояходить вона із села Закотне на Луганщині, яке окупували рашисти. 14-річною вирішила здобувати освіту в Харкові. Там стала магістром фармації, очолювала одну з аптек. Коли ворог з великою війною вдерся в Україну, Олена спочатку місцем проживання обрала Закарпаття. В одному з кафе там організувала виставку. Батьки її тим часом змушені були через московитів залишити рідну сторону і опинилися в Польщі. Дівчина, щоправда, з ними не поїхала, хотівши змінити Ужгород на Тернопіль, де живе вже кілька місяців.

Професійної мистецької освіти вона не має. З рідних ніхто не тяжів до художньої праці, хіба Олена нині батько вряд-годи міг цю відтворити вже на малюване. Але творчість з дівчиною була завжди: у школі, коледжі, на роботі. Чотири роки тому вперше спробувала акварель, яка заполонила її серце.

Цікаво, що Олена визначила точну дату, коли розпочала власну мистецьку кар'єру, — 18 лютого 2022 року. Вона дівчина невгасомна, енергійна і активна і в творчості, і в організаційних питаннях, художніх змаганнях. За порівняно короткий час стала учасницею онлайн- і офлайн-режимах 15 виставок в рідній країні та міжнародного рівня, була на пленері в польському місті Гданськ, здобула перемогу в премії American Art Awards-2022 в номінації «Акварель. Фігура».

Спочатку Олена Колесник малювала приналежності українських міст, міські пейзажі. Нині популяризує

Організаторка, кураторка та учасниця виставки Олена Колесник ознайомлює із власною картиною «Крах фальші»

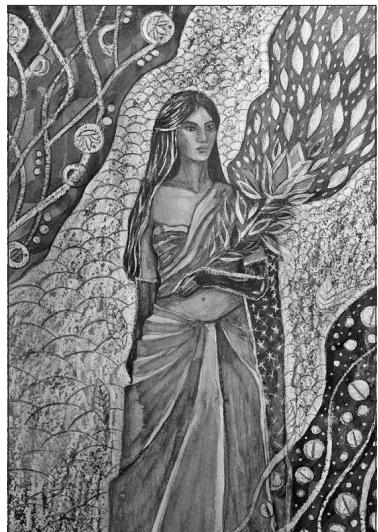
інший напрям. Його трактує так: «Процес з питаннями ідентичності, присутності в моменті тут і зараз у художності, тобто моя мистецька практика закладає глибинні почуття людини. Стараюся трансліювати, наскільки це може вплинути на всесвіт, який формує маса людини і, як магніт, притягує до себе».

Працює молода художниця в акварельній та акрільній техніці. Але для неї надто важлива популяризація акварельного мистецтва, вона прагне змінювати сприйняття його у світі. Виставку в Тернополі розглядає як важливу складову своєї місії.

«Крах фальші» й «Сні про дім»

Задум організувати експозицію акварелей в Тернопільському обласному художньому музеї виник випадково. Олена порадила на кухні її рідного села відібрати виставку. Уязлася до втілення.

Спочатку поширила у соцмережах заклик узяти

Оксана Музика (м. Київ). «У полі зору»

глядати пейзажі, квіти, красу природи.

У другій частині виставкової добірки звичайно згадують тема взаємодії з людиною та її рефлексії на минуле. Третя складова — занурення в себе. Її представлено двома авторами. «Крах фальші», «Океан можливостей», «Історія пошуку» — роботи самої Олени Колесник, які вона виконала за певний час столицею, жила кілька тижнів у селі.

Київська художниця Євгенія Коган виставила власні твори, які писала рідкою аквареллю на шовку та текстилі. Євгенія за фахом дизайнерка інтер'єру. Мистецькою діяльністю займається переважно недавно. Правда, це не лише в акварельній техніці, а й використовує шовку.

Знаєте, про що «Мрія» мисткині? Як сама пояснює, про бажання знову побувати та відпочити на

дорожусь краєм, писати пейзажі. Основна модель для Маріїніх робіт — син Артемко. На виставку вона прийшла з ним. Син каже, що йому дуже подобається позувати.

Не просто споглядати

Сучасність відображається не лише в мистецьких роботах, а й в організації виставки «Особисті кордони». Передусім кураторка експозиції Олена Колесник подбала про QR-коди до кожного твору, посилення на іх авторів. Завдяки цьому шанувальники мистецтва можуть спілкуватися з художниками, ознайомлюватися детальніше з іхньою творчістю. Упродовж трьох по-неділів, доки діє експозиція, організовують кураторські екскурсії, під час яких Олена сама розповідає про виставлені роботи й авторів. Є змога придбати окремі твори, задля цього підготували добірку. Певну частину виторгу мітці передадуть на початку ЗСУ.

Знаний художник Микола Мамчур виставкою вражений. Каже, що вона світла і присмачна. Може, тому їй узвинений, що добре було б ці картини показати нашим захисникам. Із 2014 року він, як сам розповідає, безпосередньо пов'язаний з війною. Звісно, слідів, спогадів вона залишила йому чимало. Була весна. Ураз біля нього пролунав гучний вибух. Микола впав, розплюючи очі і побачив, що на його автомобілі лежить пролісок. «Мене це дуже здивувало», — розповідає художник.

Згадує, як тішилися нації війни, навіть ті, що не цікавилися мистецтвом, коли 2017 року тернопільська художниця Оксана Дученчук організувала виставки в Полтаській, Щасті, Авдіївці. План Оксани представила власні роботи і в експозиції «Особисті кордони». Глядачеві показали свій простір, можливо, не дуже принадний, у певних межах, де зелений колір життя заретушовується темним тоною, розмитим рожево-фіолетовим цвітом дерева.

Народному художнику-ілюстратору Богданові Ткачуку як відвідувачеві виставки дуже сподобалися передусім дві роботи Стефана Стойкова з Ізмаїла «Ноктюрні» і «Святковий бій».

«Це не просто споглядання акварелі, а філософські речі. Художник глубоко мислить», — коротко аналізує пан Богдан. Зрештою, в кожного, хто переглянув експозицію в Тернопільському обласному художньому музеї, з'явилася власні враження, міркування, порівняння зі своїм і внутрішнім світом авторів картин.

Степан Стойков (м. Ізмаїл). «Ноктюрні»